

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica - Cod. Ettenheim-Münster 289

Aristoteles

[S.l.], [17. Jahrh.]

Caput 6tum

[urn:nbn:de:bsz:31-130062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130062)

Urgebis. quod e contingere potest e folium qd f ex contingenti
 sequitur contingere potest in illo sequi folium. Sed qd antea conti-
 ngentia potest e folium absolute nuda facta hypothetici. Cuius antea
 facta hypothetici quod debet aliud contingere sicut in Antea. potest
 absolute nuda potest potest autem quod scribitur, necessario non e
 non ad calorem. Notabit denique licet e contingenti sequi potest
 necessarium, n. licet ex vero necessario sequi potest e sicut contingens
 hoc ipso quod contingens potest e folium ad fices. vero potest sequi
 sequitur. quod autem e impossibile sequi potest necessarium sicut
 non per accidens, ut patet consideranti regulas.

Capitulum 6um

De syllogismo expositivo exponibili
 et hypothetico copulativo diuisionalio
 et conditionali

Syllogismus expositivus e cuius medius long e singularis ut huius
 hoc tribus potest e hic huiusmodi scribitur divina supra in illa multo
 huius syllogismus e fundari in principis legum ita ut huiusmodi
 distributio medien sed alii forte medius respondet proprie dictioni
 et distributionem et ideo valent syllogismus huius tunc fundari
 in principis metaphisicis in divina absolute e potest distribui
 medium necesse est sicut dicitur propter diuisione naturae, natura
 divina e sicut qd patet e sicut quia xpi propter diuine quod quod
 natura divina e quoad creaturam e e sicut sed de his rebus a dicitur.

Syllogismus exponibilis e cuius utraque promissa debet legiori
 propter reprobatione quod deprobatione ita de ipse ita de enuncia-
 tione exponibili dicitur quia syllogismus exponibilis sicut videtur
 habere sicut dicitur, alique vultis laborare quod de reprobatione
 regula bonum a malo dicitur huius huius sicut e bonum
 cum syllogismus formaliter bonum in se continent. sicut huius
 gimus e bonum. tunc hoc e tale qd e visibile e tale qd e visibile e hoc.
 licet nihil e sicut e sicut. sicut enim e in maiore, et tale
 e hoc. illud e nota quod in conclusionem syllogismi exponibilis partem
 antequam e potest ponantur tunc xpi ita sicut potest an ab
 promissa unde nota e huius syllogismus. cuius lapis e rationalis.

si per se furabit, suspensibilis, sed non furabit, quod non suspendat, quod
 est ob alia fieri littera longa. debet quod inter conditionem et condi-
 tionem et conentio neopariase forte multa alia, mala est illa sic ita
 bene in se, dicendo si hoc est, suspensibilis, sed hoc est, quod suspensibilis, et non
 autem sic: si hoc suspensibilis, movit sed non suspendit, quod non movit, quia non
 neopariase conentio inter nonum et nonum, potest esse et movit
 quilibet talis modo noni.

Syllogismus disjunctivus est, cum maior aliquid affirmat vel negat sub
 disjunctioe per particulam vel aut similem. posuit autem membra
 illa esse veritabiliter contradictoria, id est vel particula vel finalis excludit
 ut: vel est sic vel non, ubi particula vel equivale particula non.
 vel posuit idem membra illa non esse sibi invicem opposita, id est vel particula
 vel finalis tum propositiva ut: vel per se scribit vel non scribit.

Si vero modo est disjunctivus maior veritate si in minore unum mem-
 brum negat, bene alterum in conclusione affirmat et vice versa si unum
 affirmat in minore bene alterum in conclusione negat, ut est in gratia
 dei, vel est in peccato mortali, sed non est in peccato mortali, quod est in gratia
 dei, vel sed est in peccato mortali, quod non est in gratia dei. ratio est quia
 si una contradictoria est vera altera debet esse falsa. dicitur membra esse
 et veritabiliter contradictoria, de his est, in re de formaliter contradictoriis
 loquitur regula in quibus ordinaria ridicula est, unde nota est
 uno contradictorio si alterum inferi: vel est stultus vel non est stultus,
 sed non est stultus, quod est stultus, vel est doctus vel non est doctus, sed non est doctus,
 quod est doctus, vel duo sunt tria vel non sunt tria, sed non sunt tria, quod sunt
 tria, minor est et conclusio affirmans contradictoria de eodem, quae
 finalis non potest verificari, cum est in minore dicitur verum et in
 minore membrum dicendo quod duo sunt tria, ex quo apparet eiuusmodi
 a resolutionem formaliter contrariam huius est inutiliter, unde vel neg-
 onda est contra vel ita formari debet syllogismus, vel est doctus vel
 est indoctus, sed non est indoctus, quod est doctus, vel sic: vel est doctus, vel non est
 doctus, sed non est non doctus, quod est doctus.

Si membra non sunt ita opposita, sed formaliter secundo modo ita ut
 utrumque sit affirmativum, tunc si maior est disjunctiva, et in mi-
 nore unum negat, debet in conclusione alterum affirmat, in sen-
 tentia vero si unum in minore affirmat, alterum debet negari, ratio

utriusque e quia ad veritatem dignitatis requiritur vel saltem unum
membrum qd unum negat, obest, si a se ad veritatem. eodem modo p[ro]p[ri]o
lionaliter dixerit, si maior e negativa. hinc nota e h[ab]itudo
vel p[ro]p[ri]o dicitur vel p[ro]p[ri]o dicitur vel p[ro]p[ri]o dicitur qd p[ro]p[ri]o dicitur
p[ro]p[ri]o dicitur vel p[ro]p[ri]o dicitur bona vero e h[ab]itudo vel p[ro]p[ri]o dicitur
h[ab]itudo vel p[ro]p[ri]o dicitur bona vero e h[ab]itudo vel p[ro]p[ri]o dicitur

Præterea: qd bonum erit hic syllogismus: vel hodie fuisti in templo vel
non audivisti sacrum sed audivisti sacrum qd non fuisti in templo
e[st] dignitatis qd si unum membrum e[st] falsum alterum debet e[ss]e verum
P. N. autem quia maior pars e[st] dignitativa pars conditionalis
in isto membro. tunc qd e[st] vel hodie non fuisti in templo vel si fuisti
non audivisti sacrum: si qd affirmat conditionalem filices deaveri
in hoc sacrum non potest negare conditionis de filices deaveri in templo.

Præterea: qd e[st] hic erit bonum vel p[ro]p[ri]o dicitur vel p[ro]p[ri]o dicitur
sed non movet qd ambulat, sed h[ic] syllogismus non potest e[ss]e bonus
cum promissa e[st] vero e[st] falsa conclusio. si maiorem syllogismum
de simpliciter conditionalis habere tunc tunc vel p[ro]p[ri]o dicitur
vel si movet ambulat, sed non movet qd ambulat, ubi maior e[st] falsa
e[st] syllogismus tunc formatus bonum, quod non implicat.

Capitulum 11um

De syllogismo sophisticis.

Præterea: qd sophisticis ab h[ab]itu, quod probabilis que p[ro]p[ri]o
similitudinem quoniam habet cum syllogismo videtur h[ic] syllogismus
cum tenet non sit. sicut ut alibi dicitur qui habet veritatem ap[er]tissimam
videtur habere probabilis, et non habet videtur conclusio de ambiguitate
quod q[ui]s arguenda di h[ab]itudo familiare e[st] vel unum veritate non possunt
vincere fraudibus deceptionis, quare inuadit aliquod cuiusmodi fraudibus
breuiter indicaretur deceptio h[ab]itudo multiplex e[st] ino fieri potest in
materia, cum filices principia alia scriptura accipiunt in senso
in quo non habet vera, vel si dicitur p[ro]p[ri]o dicitur quod unum q[ui]s tale, illud
magis tale sed p[ro]p[ri]o dicitur h[ab]itudo h[ab]itudo h[ab]itudo fragum fractes
q[ui]s qd p[ro]p[ri]o dicitur magis vobis. q[ui]s qd e[st] illud philosophicum et alia
videtur alium sensum habet, alii tendunt materiam probabilis
pro certa et improbabilem pro probabili
Altera deceptio tenet se in forma tunc ap[er]tissimam bona que p[ro]p[ri]o dicitur
q[ui]s magis non potest deprehendi quoniam ea h[ab]itudo reguli, ad quos vult